

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Arme Vagner Popović, predsjednice vijeća, Ane Berlenji Fellner i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke u upravnom sporu tužitelja Hrvatska radiotelevizija, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. ožujka 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/21-01/186, urbroj: 401-01/03-21-7 od 17. prosinca 2021.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja, urbroj: 64-704/2021-50801 od 8. veljače 2021. (točka 1. izreke), odobreno V. Š. pravo na pristup preslici informacije o ukupnom bruto honoraru za autora serijala G. M. iz F. plana dokumentarne serije W. U. A. od 28. rujna 2020. koji je priložen I. Anexu br. Up. – 596/20 osnovnom Ugovoru br. Up. – 364/20 od 19. listopada 2020., naloženo tužitelju da postupi sukladno navedenoj točki izreke (točka 2. i 3.) te odbačen zahtjev za pristup informacijama u odnosu na točke 1. i 3. – 7.

2. Navedenim prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev za pristup informacijama V. Š. od 31. siječnja 2021. kojim je tražio ovjerene i potpisane informacije 1. koliki neto/bruto honorar je isplaćen autoru i scenaristu G. M. po jednoj epizodi serije W. u. A.; 2. koliki neto/bruto honorar je isplaćen autoru i scenaristu G. M. za seriju W. u. A.; 3. koliki neto/bruto honorari su isplaćeni snimateljima Z. D. i D. H.; 4. koliki ukupni neto/bruto honorari su isplaćeni montažerima M. F., V. S. i I. S.; 5. koliki ukupni neto/bruto honorar je isplaćen kreativnoj producentici S. B.; 6. koliki ukupni neto/bruto honorar je isplaćen producentici V. B. i 7. koji od navedenih suradnika su u stalnom radnom odnosu na HRT-u i primaju plaću od HRT-a.

3. Tužitelj u tužbi protiv pobijanog rješenja tuženika navodi da je podnositelj zatražio informacije u trenutku kada mu tijelo javne vlasti nije moglo dati informaciju iz razloga što ista još nije bila konačna i bila je u procesu obrade. Navodi da je dopisom od 8. ožujka 2021. detaljnije objasnio gdje se mogu pronaći informacije koje bi bile dostupne podnositelju zahtjeva i koje bi zadovoljile javni interes te je navedeno da se

na web stranici HRT-a mogu vidjeti popisi serija, tko je neovisni proizvođač, koliko serija ima, koliko svaka serija traje, kolika je naknada po epizodi, kolika je ukupna naknada i broj ugovora. Smatra da je rješenjem tuženika odobren pristup informaciji koja nadmašuje javni interes i da se radi o informaciji čija zaštita se osigurava Zakonom o provedbi opće uredbe o zaštiti podataka, a kojim podacima tužitelj raspolaže obzirom da je voditelj zbirke osobnih podataka. Omogućavanjem pristupa osobnim podacima osobe kao što je iznos honorara za točno određenu, imenom navedenom osobu podnositelju zahtjeva za pristup informacijama bio bi ozbiljno povrijeđen interes osobe scenariste i autore serijala zaštićeni Uredbom EU 216/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi sa obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te u tom smislu prevladava potreba zaštite ograničenja. Iznos koji je naveden uz honorar G. M. ne predstavlja u potpunosti iznos koji plaća HRT nego predstavlja dijelom iznos koji plaća K. p. d.o.o., a HRT davanjem pristupa takvoj informaciji podnositelju zahtjeva daje informacije o poslovanju pravne osobe koja nije obveznik po Zakonu o pravu na pristup informacijama. U priloženom financijskom planu za neke troškove proizvodnje piše ukupan trošak, dok je za autora serija točno navedeno ime i prezime sa iznosom za serijal. Predlaže da Sud poništi pobijano rješenje tuženika, uz naknadu troškova upravnog spora.

4. U odgovoru na tužbu tuženik ostaje kod obrazloženja pobijanog rješenja te ističe da je tužitelj predmetni zahtjev za pristup informacijama od 31. siječnja 2021. odbio temeljem odredbe članka 15. stavka 4. Zakona o pristupu informacijama te se nije niti jednom riječju pozvao na zaštitu osobnih podataka. Legitimnost obrade podataka utvrđena člankom 6. Opće uredbe o zaštiti podataka se u ovom slučaju izvodi iz odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama koji razrađuje odredbu članka 38. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske kojom se jamči pravo na pristup informacijama u posjedu tijela javne vlasti. Neosnovan je navod tužitelja da iznos koji je naveden uz honorar G. M. ne predstavlja u potpunosti iznos koji plaća tužitelj, već iznos koji plaća K. p. d.o.o. jer uvidom u Financijski plan dokumentarne serije od 28. rujna 2020., koji sadrži trajnu informaciju, proizlazi da isti sadrži opis troškova po pojedinim stavkama te iznos koji plaća tijelo javne vlasti i iznos koji plaća K. p. d.o.o. po pojedinoj stavci, pa tako se uz traženu informaciju o honoraru autora serijala navodi iznos koji plaća tužitelj, dok K. p. d.o.o. ne snosi trošak za isto. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

5. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ukazuje na odredbu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama te smatra navode tužbe neutemeljenim iz razloga koje pojedinačno navodi.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. U predmetnoj upravnoj stvari tuženik je prvostupanjsko rješenje, kojim je zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama odbio pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točke 2. vezano uz članak 15. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.), djelomično poništio i odobrio pravo na pristup preslici informacije o ukupnom bruto honoraru za autora serijala G. M. iz F. plana dokumentarne serije W. u. A. od 28. rujna 2020., koji je priložen Aneksu od 19. listopada 2020. te je u preostalom dijelu zahtjev u odnosu na točke 1. i 3. – 7. zahtjeva odbacio.

8. Proizlazi da je tužitelj nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa zahtjev odbio jer smatra da u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje u odnosu na javni interes jer je informacija u postupku izrade unutar tijela

javne vlasti, a njeno bi objavljivanje prije dovršetka izrade cjelovite i konačne informacije moglo ozbiljno narušiti proces njezine izrade.

9. Imajući u vidu sadržaj odobrene informacije, kao i podatke spisa pribavljene u postupku povodom zahtjeva za pristup informacijama, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom odredbe članka 16. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.) osnovano zaključio da se radi o informaciji koja se odnosi na trošenje financijskih sredstava tužitelja (Financijski plan predmetne dokumentarne serije od 28. rujna 2020.), a što posljedično znači da iste moraju biti dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti javnog interesa.

10. Prema Zakonu o Hrvatskoj radioteleviziji ("Narodne novine", broj: 137/10., 76/12., 78/16., 46/17., 73/17. i 94/18.) tužitelj ima status javne ustanove koja obavlja djelatnost pružanja javnih radiodifuzijskih usluga, a osnivač koje je Republika Hrvatska koja za obavljanje tužiteljeve djelatnosti osigurava samostalno i neovisno financiranje (članak 1.). Sukladno članku 33. istog Zakona djelatnost tužitelja financira se, pored komercijalnih, i javnim prihodima – sredstvima mjesečne pristojbe, koja predstavljaju sredstva državne potpore, što dodatno potvrđuje osnovanost stajališta tuženika da se ovdje radi o informacijama za koje postoji javni interes. Već sama činjenica da korisnik traži informacije koje se odnose na potrošnju financijskih sredstava javne ustanove ukazuje na postojanje javnog interesa za omogućavanjem pristupa navedenim informacijama, a koji stav je ovaj Sud iskazao u nizu svojih odluka (npr. UsII-96/18.). Osim toga, tuženik se poziva i na članak 11. stavak 1. i stavak 3. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji, te je uvidom u naprijed navedeni Ugovor i Anex ugovora, kao i financijski plan nedvojbeno utvrdio da se radi o gotovoj informaciji o raspolaganju javnim sredstvima, pa ne postoje zapreke zbog kojih je zahtjev u ovom dijelu odbijen, pri čemu se tuženik osnovano poziva i na članak 5. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama kojim je jasno definiran pojam informacije.

11. Iz naprijed navedenog proizlazi da je tuženik pri ocjenjivanju zakonitosti prvostupanjskog rješenja proveo iscrpnu analizu sadržaja podnesenog zahtjeva te je pri tome detaljno analizirao svrhu i cilj zatražene informacije, posebno ocjenjujući je li u konkretnom slučaju postoje zakonom propisane zapreke i ograničenja, pri čemu je razloge zbog kojih je djelomično udovoljio zahtjevu za pristup informaciji argumentirano obrazložio, sa čime je suglasan i ovaj Sud.

12. Iako osnovano tuženik u odgovoru na žalbu ukazuje da se tužitelj tek u tužbi poziva na pravila o zaštiti osobnih podataka, ovaj Sud napominje da je podatak o tome tko je autor navedene serije javno objavljen, kako na internetskoj stranici tužitelja, tako i u drugim medijima pa ne proizlazi da bi došlo do povrede osobnih podataka zbog imena istog u odobrenoj informaciji.

13. Zahtjev za naknadu troškova upravnog spora odbijen je temeljem odredbe članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.) jer tužitelj nije uspio u sporu.

14. Imajući u vidu sve navedeno, trebalo je, temeljem odredbe članka 57. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 10. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Arma Vagner Popović, v.r.